

זמנים חדשים

ידיעות אחרונות

13.2.2019 א"ח שעה 13

ואנטיינס שמה!

פאולה
ויליאמס

#נאווה2
(לש 2)

חפשו אותנו בטלגרם
@newspaperil

במרכז לטיפול במוגבלויות "שלוה" (כן, זה מ"הכוכב הבא לאירוויזיון"), נוצרו 50 זוגות אוהבים (!) ♥ 3 קינוחים שאומרים: אני אוהב/ת אותך ♥ מתנות, שכיף לקנות לעצמך ♥ חדש: פרחים (אמיתיים!) שמחזיקים שנה שלמה

אומרים שכדי לאהוב מישהו אחר אנחנו צריכים קודם כל לאהוב את עצמנו, אז קבלו את הצעד הראשון: **לקנות לעצמכם כמה שיותר מתנות נהדרות**

באור הגחלה

פרחים פור אבר

הם יפים, משמחים ומוסיפים צבע לחיים, בדיוק כמו האהבה. זרי פרחים הם אחת המתנות האולטימטיביות לאוהבים, אבל תכלס, פרחים הם סיבה מספיק טובה בפני עצמם. פשוט לקנות אותם ולמלא איתם את הבית. הבעיה מתחילה כשהם קמלים ונובלים, ופתאום כל היופי הופך ליושב עצוב ולא נעים.

מותג הבוטיק Blossom שהגיע לארץ מציע פרחי ורד (טבעיים וחיים!), עם פטנט ייחודי המאפשר לפרחים לפרוח שנה! הפרחים משומרים על ידי טכנולוגיה צרפתית בשם Vermont. הנוזלים הטבעיים של הפרחים מוחלפים בנוזל שהינו 100 אחוז אקולוגי, המכיל גליצרין ושומנים אתריים. הזרים מהודרים מאוד, מדיפים ריח נפלא, ואם הם יחזיקו אפילו כמה חודשים זה יהיה נהדר. באתר blossom-israel.co.il או בחנות הבוטיק, דיזנגוף 211, ת"א.

שירי גלס

שוויון בדרך לגן

עזבו אתכם מפאייטים, תשכחו מחדיר קרן. בגדי התינוקות והפעוטות שמייצרת דנה אפרת מצליחים להיות נוחים ויפים ולהתאים לכולם. "כשנהייתי אמא לזהר חיפשתי בגדים קצת אחרים שירכיבו את ארון הבגדים שלה: גזרות פשוטות אבל אדג'יות, צבעים רגועים, בלי פרחים, לבבות, נסיכות ונצנצים, ועם כמה שפחות רודר וסגול", היא מספרת. "התקשיתי למצוא כאלה, לכן החלטתי לעשות את זה בעצמי. למדתי מאפס את כל תהליכי הייצור, החל משלב הרעיון ועד לבחירת הכפתור הקטן ביותר, ואז הקמתי את המותג Hashtag Baby. "הגזרות משוחררות, לא ילדותיות ולא מתיילדות, בצבעים שקטים של שחור, לבן, אפור וגם קצת כחול וירוק. כל הבגדים הם יוניסקס, כי אני מאמינה שכולם יכולים ללבוש הכל, בכל צבע ומידה. "המסר העיקרי של קולקציית החורף הוא: I'm not a side show, מסר של שוויון, אהבה וקבלת האחר, ערך שאני מרגישה שחסר לנו בימים אלה", מסבירה דנה, אשת שיווק במקצועה, שמנהלת את המפעל בעצמה. htagbaby.com

שירלי גולן

ורדים ועוד ורדים

אני ואתה נשנה את העולם

1. טום פורד, 859 שקל 2. מנוי לנטפליקס 3. Baggu, 180 שקל 4. "אישה נחה", מעין גולדמן, 60 שקל 5. לורד אנד ברי, 79 שקל (בסופר-פארם) 6. ג'ו מלון, 240 שקל (קניון רמת אביב) 7. שלומית אופיר, 120 שקל 8. נאוטיקה, 479 שקל 9. קירינס, 27 שקל 10. אינטימה, 50 שקל 11. תמנון, 80 שקל 12. פדני, 1,980 שקל 13. איב רושה, 59 שקל 14. פופה, 20 שקל 15. טיפול פנים, קרן ברטוב (ברודצקי 43, רמת אביב) 16. 1,300, ETNIA BARCELONA 17. פצצת אמבטיה של בייוטיקיי, 6 שקלים (beautycare.co.il) 18. H&M, 100 שקל 19. שאנל, 620 שקל (קניון רמת אביב; דיוטי פרי ג'יימס ריצ'רדסון) 20. Monday Cheap, 159 שקל (Belle&Sue, שנקין 41, ת"א) 21. אוריאל סטודיו, 360 שקל (etsy.com/il-en/shop/UrielStudio) 22. אסופה לעיצוב ישראלי, שוק הפשפשים, (יפו) 23. "סורגות - קבוצה חברתית לסריגה" בפייסבוק) ניו באלאנס, 629 שקל

נאוה ואיתמר שבת. "פוטאום זה הפך להיות רק היא ואני, בלי החניכים באמצע, והקשר התעמק והפך רשמי. כמובן שהיו עליות ומורדות ביחסינו, אבל אחרי שלוש שנים התארסנו" (צילום: אלכס קולומויסקי)

אהבה בשלווה

50 זוגות מתנדבים אוהבים נוצרו במרכז לטיפול במוגבלויות "שלוה", שנודע לאחרונה כשלהקת נגנים וזמרים עם צרכים מיוחדים התגלתה בתוכנית "הכוכב הבא לאירוויזיון". "בבואם להעניק אהבה, האהבה מצאה אותם", מנסים במקום להסביר את התופעה המיוחדת ומחממת הלב | **מירי בן-דוד לוי**

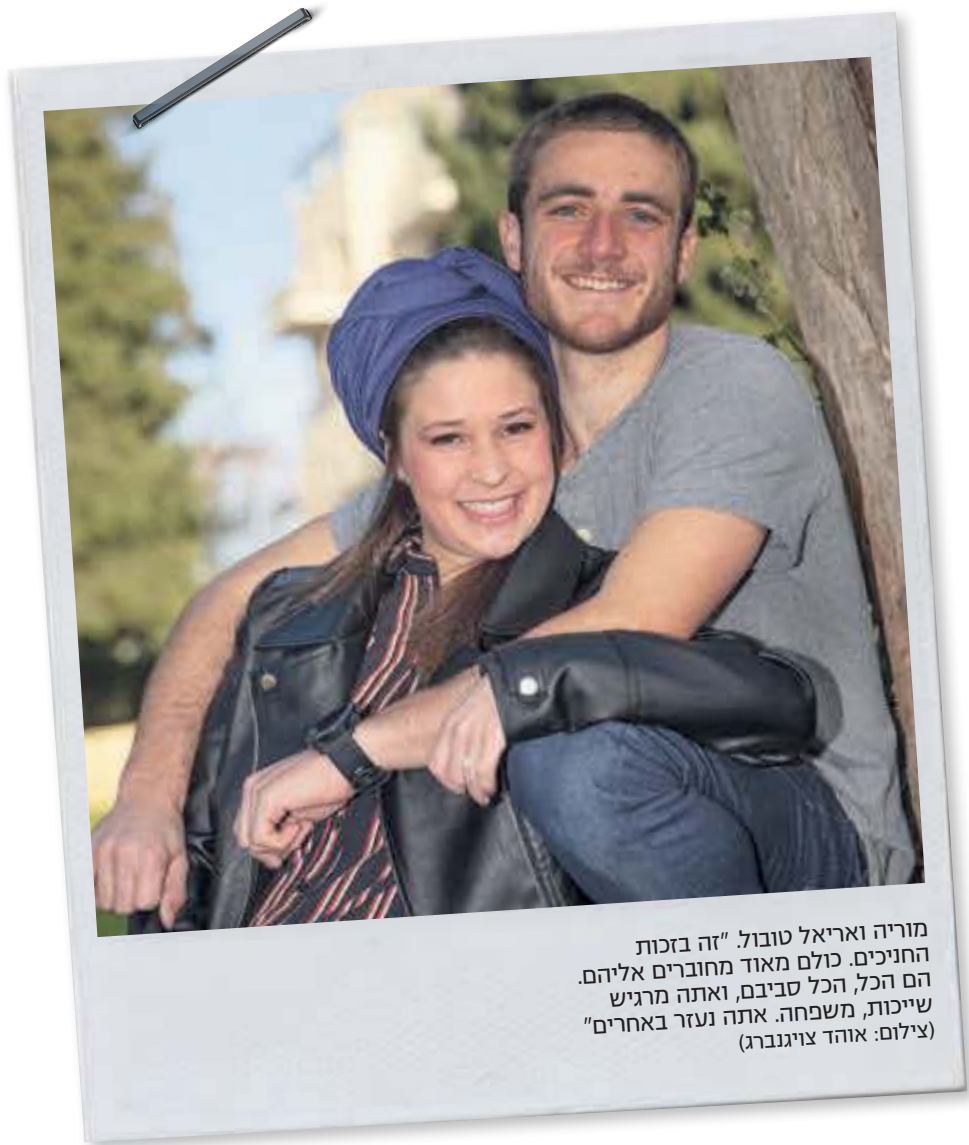
ומשמעותי – יוסי סמואלס, בנם של קלמן ומלכי אשר הקימו את המרכז לפני שנים. "כשייסי היה בן 11 חודשים, הוא קיבל חיסון שפגע בו קשות והוא הפך בן לילה לחירש, עיוור והיפראקטיבי", מספר איתמר. "ההורים היו אובדי עצות והסתובבו בכל העולם כדי למצוא דרך לתקשר איתו. בשלב מסוים, מלכי נדרה נדר שאם יצליחו לפרוץ את עולמו של יוסי, היא תקדיש את עצמה לעזור למשפחות אחרות של ילדים עם מוגבלויות שונות. וכך היה – כשהי גיע לגיל 8, הם פגשו אישה בשם שושנה וינשטוק, חירשת בעצמה שלימדה אותו את שיטת הלן קלר שזה איות בשפה העברית על כף היד. האמא עמדה במילה שלה וכך בנתה יסוד על יסוד עד ש'שלוה' הגיע למה שהוא היום".

איתמר התחיל להתנדב במקום כשהיה בן 15 – תלמיד תיכון מלא אמביציה לעשייה ורוח התנדבותית. "תמיד חיפשתי להתנדב עם ילדים עם צרכים מיוחדים, כי זה משהו שלא דובר עליו בבית שבו גדלתי. כשהגעתי, התאהבתי. שם האור נגלה. למדתי איך להכיל והחלטתי שזו אוכלוסייה שאני רוצה לעזור לה, להועיל לה ולקדם אותה. הייתי מגיע פעם בשבוע, חנכתי נער, ועם השנים הגדלתי את מכסת הימים עד שהגעתי לשם בכל יום. זאת הסיבה שלא סיימתי בגרויות כנער".

נאוה, המבוגרת ממנו בשלוש שנים, נכנסה לתמונה כעבור שלוש שנים: "עשיתי שירות לאומי ב'שלוה' שבגוש עציון, שזו מעין שלוחה

על הקיר בכניסה ל"שלוה" – המרכז הלאומי לטיפול במוגבלויות, מופיעה כות' רת גדולה: "מצאתי ב'שלוה' את שאהבה נפשי" – שמספרת באופן הכי תמציתי את סיפורם של כ-50 זוגות שבאו להתנדב במקום ומצאו זה את זה. "בבואם להעניק אהבה, האהבה מצאה אותם" – מסביר הכיתוב שלצי' דם, ומי שחי ונושם את המקום, יודע שמדוי' בר בהרבה יותר מאהבה. ארגון "שלוה" פועל כבר 29 שנים במטרה לטפל בילדים עם מוגבלויות ולסייע לבני משפחותיהם בהתמודדות עם המורכבויות הכרוכות בגידולם, תוך כדי שילובם בחברה. הארגון מציע תוכניות רבות שפתוחות לכל אדם ללא הבדל דת, גזע ומין, ומעניקות מגוון שירותים לאלפי אנשים מגיל ינקות ועד לבג' רות ולמעבר לחיים עצמאיים. לאחרונה, המקום נחשף לציבור בזכות הלהקה המורכבת מזמרים ונגנים עם צרכים מיוחדים שנולדה במקום והגיעה לגמר בתוכנית "הכוכב הבא לאירוויזיון", אבל עקב חילול שבת, פרשה מההתמודדות. בסיפורם של איתמר שבת (30), עורך דין במקצועו וסמנכ"ל הארגון ונאוה (33), מזכירה במחלקת דיור בעמותת "עמינדב", הורים לשלו' שה מהיישוב נוקדים, יש אפילו שדכן חשוב

"מקום שבו את הלב"

אביעד אלמוג (23) שזה עתה השתחרר מהצבא ועובד עבורה זמנית, והלל, (23) סטודנטית לבריאות הציבור, נשואים זה שנתיים וחצי והורים לילד בן חצי שנה. אביעד הגיע ל"שלוה" בכיתה י"ב במסגרת פרויקט התנדבות "לאורו נלך" שפעל בתיכון שלמד בו. "לקחו אותנו לסיורי התרשמות במקומות שונים ומאוד התחברתי למקום. עניינה אותי העבודה עם החינוך המיוחד. התחלתי להישאר גם בשבתות והגעתי יותר ויותר מתי שרק הייתי יכול. השתבצתי לקבוצה ספציפית של ילדים, הייתי שם שנתיים, ועוד חצי שנה, לפני הגיוס, עברתי בתוכנית שיקום. את הלל הכרתי בימי ההתנדבות כשהייתי מגיע יותר בשבתות."

הלל עשתה שם שנתיים שירות לאומי: "שמעתי עליה מחברה שהייתה איתי בחר, וכשיצא לי לראות אותו הבנתי במי מדובר. לא היה כלום בינינו, אבל ללא ספק, כששומעים על בן אדם, העין יותר חדה. המצחיק זה שכל מי שהכיר אותו ב'שלוה' רצה לשרך אותו לה, אבל שניהם לא היו בעניין."

הפעם הראשונה שבה דיברו רק שניהם, הייתה בשבת שבה חניך שלו וחניך שלה יצרו קשר ביניהם. "הם שיחקו ביחד, ובינתיים יצא לנו לדבר", מספרת הלל. "שלחתי לו הודעה על כך שכל הכבוד לו על המסירות, שיבחי אותו בקטע מתחנה".

אביעד: "הייתי די תמים ולא הבנתי מה היא רוצה. אמרתי תודה וזהו. אבל איכשהו ההתכתבות המשיכה. דיברנו על עוד דברים, ובשלב מסוים – הצפתי את העניין – ושאלתי מה הקטע ולמה מרברים. לא הייתי אחד שמדבר עם בנות השירות. הלל ענתה באומץ שיכול להיות בינינו גם יותר מזה. אמרתי לה שניפגש ונדבר. האמת היא שזה לא התאים לי כי עמדתי להתגייס וידעתי שאני לקראת שירות ארוך וגייבשים. אבל היא ביקשה שאנן לזה הזדמנות וזה באמת הלך טוב. מאוד מהר שיניתי גישה".

הלל: "הקשר בינינו לא היה בין כותלי המקום. די הסתרנו את הקשר מאנשים כי לא רצינו שזה ישפיע על העבודה. היינו שם בשליחות שלנו והיה חשוב לנו שכל אחד יעשה מכל הלב את העבודה שלו. אחרי תקופה ביחד, התחילו לדעת עלינו. זוגות אחרים שנקשרו במסגרת המקום הזה מספרים על כך שהלב שם נפתח. זה מה שקרה גם אצלכם?"

הלל: "בהחלט. לאנשים שמגיעים לעבוד בכזה מקום, יש נקודת חיבור מלכתחילה. מעבר לכך, עם הילדים האלה יש משהו שמחבר בין כולם ונושאים משותפים, תחושת עשייה משותפת". אביעד: "לדעתי – הילדים מחברים בתום שלהם. להרבה זוגות זה קורה דווקא בתוך אתגר מול חניך מסוים. זה דבר שמקרב. האמפתיה הזו של מרדכי שבא ומושיט יד מתמודדים מול דברים בידר ורוצים לפתור ולעשות שיהיה טוב. "הילדים כאן מוציאים ממך את הטוב, והצד השני מעריך את זה. זאת הזדמנות להכיר את האישיות – אתה לא צריך לבחון איך הוא או היא עם אנשים או עם המשפחה – הכל שם שקוף וברור".

הלל: "כשהיינו כבר בשלבים מתקדמים, ובמערך זוגית, הרגשתי שאני יודעת הכל. ראיתי את אביעד בכל מצב. אלה דברים שברייט אתה לא רואה".

mirilivi@gmail.com

בישיבה בדימונה: "אחי ואחותי התנדבו שם ועשו לי חשק. בהתחלה הייתי מגיע פעם בשבוע, ובכיתה י"ב הגברתי את הקצב. המקום הזה ממש ממכה אתה מתחבר אל הילדים ומרגיש גם אחריות גדולה ושהם מחכים לי". אחרי שלוש שנים שבהן התנדב שם, הפך למדריך, ואז הגיעה מוריה, בת שירות לאומי, בשנה השנייה לשירותה. בשלב הראשון שיבצו אותה עם עוד בת שירות לאומי ועם המדריך אריאל. ומי התחיל עם מי?"

"יש לסיפור הזה גרסאות שונות", היא צוחקת. "במשך השנה לא היינו כל כך חברים. היינו צוות טוב אבל הכל היה קורקטי, רלוונטי לעניין עצמו, לפעילויות עצמן. כשיצאנו למחנה סיכום, אריאל התגייס ופתאום בא לבקר ואז נוצר הקשר הרציני".

מכיון שאריאל רק התגייס לצבא, הזוג היה בקשר של שנתיים לפני ההתחנה. "ללא ספק הטריגר היה אותו מחנה שבאתי לבקר", אומר אריאל. "אני טוען שבאתי בשביל החניכים, כי התגעגעתי. מוריה טוענת שזה היה בגללה..."

איך אתם מסבירים את העניין הרומנטי סביב המקום הזה? "כי מדובר בחממה ממש. אתה מוצא את עצמך שם כמה פעמים בשבוע ואלה החברים הכי טובים שלך, כמו אחים. לחלק מהחניכים יש עוד עניינים מורכבים והם נשארים גם לשבתות, וסביב השבועות נרקמים קשרים. זה מקרב לכבות. זה יוצר הרבה חוויות חזקות שמקורבות".

מוריה: "זה בזכות החניכים. כולם מאוד מחוברים אליהם. הם הכל, הכל סביבם, ואתה מרגיש שייכות, משפחה. אתה נעזר באחרים. כשיש למשל תקרית עם ילד – קשה מולו ומרדכי אחר בא ועוזר – יש חיבור של עשייה, של נתינה, חיבור עמוק ואמיתי. קשה לעבוד שם לבד. בעצם העשייה שם, אנשים משלימים אחד את השני. אני חושבת שזה גם מרשים לראות את האחר מתנב, מתמסר, מתמודד, מגיב, מתפעל. זה גורם להתאהב".

"הילדים כאן מוציאים ממך את הטוב והצד השני מעריך את זה. זאת הזדמנות להכיר את האישיות. אתה לא צריך לבחון איך הוא או היא עם אנשים או עם המשפחה – הכל שם שקוף וברור"

"כשאדם טוב בא למקום טוב ועושה טוב – יוצא מזה טוב. כשאתה עובד עם אוכלוסיות מוגבלות, כשאתה מתמסר אליהן ונותן את הזמן שלך עבור זה, הלב מתרחב. זה מעבר לסטטיסטיקה"

מגיע אלינו לשבתות, אנחנו מפנקים אותם במאכלים שהוא אוהב. הילדים שלנו יודעים את השפה, יושבים על ברכיו, והוא מגיע לשמחות שלנו".

הכל בזכות החניכים

גם אריאל טובול (22) מירושלים, ומוריה (22), סטודנטית לסייעוד, עמדו ממש לאחרונה תחת החופה בזכות המפגש ב"שלוה". אריאל התנדב במקום כבר מכיתה י"א, כשהיה

קטנה יותר. זו הייתה שנת השירות השנייה שלי וחישתי מקום שבו אוכל לתת את המקסימום, מקום חשוב ומשמעותי. תמיד נרתעתי מהחינוך המיוחד והחלטתי לאתגר את עצמי. היו אז מיונים קפדניים לתפקיד, ומתוך מאות שהגיעו נבחרו 14. הרגשתי שזו זכות".

"יוסי היה צריך ליווי צמוד והיה חשוב שיהיה איתו מי שמכיר את אותה שפת הסימנים שמאפשרת לו לתקשר", מספר איתמר. "שמענו שאחת מבנות השירות יודעת לתקשר בעזרת השיטה".

נאווה, למדת את השיטה ממש? "זה מאוד סיקרן אותי. ביקשתי להצטרף לבנות שירות שעבדו איתו כשעשיתי לילה ב'שלוה'. שיננתי ושיננתי עד שקלטתי. באותה שבת באתי כדי להגיד שבת שלום ליוסי וקלטתי את איתמר. בשנייה הראשונה אמרתי לעצמי – זה יהיה בעלי. הייתי בת 20, הכי מבוגרת באווה. קלטתי את המסירות שלו ופשוט התלהבת. לא ידעתי כלום – בן כמה הוא ומי הוא. כששאלתי מה הוא עושה בחיים, אמר שהוא לומד בישיבת שעלבים ולא הבנתי שמדובר בתיכון. חשבתי שהוא בישיבת הסדר שלפני הצבא. הייתי כולי באודות. כששאלתי עליו מסביב צחקו ואמרו לי שהוא ממש ילד. הייתי מאוד בוגרת ולא הייתי מדמינת שיקרה אצלי משהו אפילו עם בן גילי, אבל נגעלתי עליו. אמרתי, לפחות אסדר אותו לאחותי שהיא בת גילו, אבל שניהם לא היו מעוניינים להכיר והמשכנו להיות בקשר".

איתמר, מצידו, ראה את הקשר כמקצועי בלבד: "אחרי חודש בערך נפגשנו ודיברנו והשיחות הפכו ליותר אינטנסיביות. פתאום זה הפך להיות רק היא ואני, בלי החניכים באמצע, והקשר התעמק והפך רשמי. כמובן שהיו עליות ומורדות ביחסינו, אבל אחרי שלוש שנים התגייסתי והתארסנו".

נאווה נזכרת כי באותם ימים הנושא הגילי היה אישיו: "אני זוכרת שנתתי לו הוראה לא להגיד לחברי רים שלי מה הוא עושה בחיים. חיכיתי שרק יתגייס כדי שאגיד שהוא בצבא, וזה כבר נשמע יותר סביר. גם להורים היה לא קל – בחורה בגיל שיכולה להתחתן, יוצאת עם ילד ממש. הוא, מצידו, בכלל לא שיתף בהתחלה את המשפחה. כשכבר סיפר, ראו בזה משהו טבעי כי תמיד היה נער שעושה את בחיי רותיו בעצמו".

איך אתם מסבירים את העובדה שנוצרו כל כך הרבה זוגות במקום כזה?

איתמר: "זה באמת לא מובן מאליו שבכל שנה נוצרים שניים-שלושה זוגות בתוך הארגון. אני חושב שכשאדם טוב בא למקום טוב ועושה טוב – יוצא מזה טוב. אני מאמין שכשאתה עובד עם אוכלוסיות מוגבלות, כשאתה מתמסר אליהן ונותן את הזמן שלך עבור זה, הלב מתרחב. זה מעבר לסטטיסטיקה".

וההתחנה שלכם הייתה חתונה "שלוה"?

"ברור. הצוות, המתנדבים, יוסי היה אורח הכבוד והיה לצינור תחת החופה. הוא היה אז מרכז חיינו ואנחנו לא שוכחים לו את הקרדיט על השידוך. לאחר השחרור מהצבא אמרתי לקלמן שמכיוון שגדלתי על ברכיהם, אני רוצה להמשיך איתם. בעידודו, הלכתי להשלים בגרורות, עשיתי מכינה ויצאתי ללימודי משפטים כשבמקביל, הייתי רכז המתנדבים של הארגון וסגרת מעגל. היה לי ברור שאני ממשיך שם, אולי כדי להחזיר מה שקיבלתי מהם. בהמשך הפכתי להיות מנהל פיתוח ארגוני וכשסיימתי לימודי משפטים יצאתי להתמחות ועשיתי זאת במשרד שמתמחה בעמותות. למדתי גם מינהל עסקים עד שהגעתי לתפקיד הנוכחי".

ומה עם יוסי?

"הוא מאוד משמעותי בחיינו. הוא בן 40 פלוס,

הם לא נרתעים ממריבה עסיסית, מתפשרים בענייני סדר וניקיון, מקפידים על חלוקת מטלות מדויקת והעיקר – אף פעם לא מפסיקים לצחוק ביחד. **פאולה וליאון רזנברג**, זוג הוולנטיינ'ס המנצח שלנו, מצרפים לתוכנית הטלוויזיה שנושאת את שמם גם פודקאסט בענייני זוגיות ויחסים, ומגישים את המתכון המאוד בלעדי וייחודי שלהם לחיי אהבה מאושרים

סמדר שיר | צילום: שי פרנקו | סטיילינג: מיקי ממון

שמציע להגביל את צריכת הטונה בקרב ילדים בגלל הכספית. אברי אמר, 'בואי לדבר על זה אצלנו', ומה שהתחיל כהופעה חר'פעמית הפך לפינה שבועית והשאר היסטוריה".

"מה היסטוריה?" הוא משתומם. "העברתי אותך לקשת, התחלנו בפינת בריאות משותפת".

"אני בן אדם פרקטי וכל מה שאני מביאה לתוכנית נובע מהניסיון שצברתי", אומרת פאולה, שמרצה בחברות ובארגונים על שינוי הרגלים ותזונה בריאה.. "אם אני חוזרת הביתה אומללה זה לא מתאים לי, ואני לא היחידה. אנשים כבר הבינו שסימון וי על צ'ק ליסט של הישגים וכסף לא מקנה להם אושר, הם מחפשים חיבור למשמעות".

"אני כבר מצאתי", טוען ליאון, שמחוץ לתור כנית הבוקר היומית מרצה בחוג לתקשורת באוניברסיטת תל-אביב, מופיע עם להקת קאב-רים ללהיטי אייטיז, לומד הנחיית מעגלי גברים ולפני חצי שנה התחיל לבקר אצל פסיכולוג. "כבר שנים פאולה ממליצה לי על טיפול פסיכולוגי וענתי לה, 'את מתנשאת'. היא שאלה, 'איך אתה יכול להאשים אותי בהתנשאות כשאני מטופלת כבר עשרים שנה?' ולא התייחסתי לעצתה. מהרגע שנכנסתי לזה התחלתי לשאול את עצמי למה חשבתי שאפשר להעביר את החיים בלי לדבר בשפת הרגש ובלי לעשות ונטילציה ולשחרר".

"כל מי שמכיר את ליאון נשבע שהוא הפך לבן אדם אחר", היא מגלה. "בית עם ארבעה בני אדם ושישה בעלי חיים הוא גם סיר לחץ. לקח לי שנים להתמודד עם השאלה הקבועה שלו 'למה הבית לא מסודר?' המתנה הגדולה שקיב' לתי בעשרים שנות טיפול היא שאני לא חייבת לנכס לעצמי את מה שמפריע לו. פעם חטפתי קריז מהערה כמו 'הבית לא מסודר ותכף יבואו אורחים'. מה, הם באים כדי לראות איך אני מסדרת אותו? הם באים לעזור? למדתי שמה שמרגיז אותו – זה שלו".

האם מכאן נובע שאתם כבר לא רבים?

"הצחקת אותי", הוא מהמהם. "אנחנו רבים על סדר, כסף ולוגיסטיקה שזה מי מסיע ומי מחזיר".

"נכון", היא מודה באשמה, "אני אוהבת לקנות בבזארים, במחיר מציאה, אבל מללללא: כל חודשיים יוצא מכאן שק עם בגדים לתרומה".

"עם הטיקטים", הוא מציין. "כשהסטייליסט

הוא ילך למספרה שבה הוא מבקר כבר עשור. מזה הסקתי שהוא אדם עם שורשים, רומנטיקן ונאמן. אפילו שם המשפחה שלו מצא חן בעיניי. רזנברג רג זה התחלת שם הנעורים של אמא שלי – רוז נפלה, והסוף של שם הנעורים שלי – ויסמברג".

"הר אדום והר לבן", הוא מפרש את הקארמה. "אבל חשוב לי להרגיש שהייתי הכי לא לאחר צת חתונה", היא מבהירה. "הדבר האחרון שרציתי זה מערכת יחסים. סירבתי לקלוט את הרמזים של ליאון כשהוא לקח אותי לאיזה אירוע יחצני ואמר שיהיה מגניב להתחתן שם".

"העובדה שלא לחצת איפשרה לי להתרכז בכך", הוא מודה, "ולגלות שיש לנו הומור משותף".

"אחת הקליטאות הכי נכונות היא שהדברים שבהתחלה נורא מגניבים אותנו הם הדברים שעם הזמן הכי מעצבנים אותנו", היא מעירה. "לפעמים אני מנסה לעשות שיחה רצינית עם הבנות וליאון מתחיל עם הצחוקים שלו. אוף עליך", היא מעיפה אליו את אחד משלושת החתולים (פצ'ולי, טייגר לילי ואמילי) שנח בחיקה.

שנתיים אחרי שעברו לגור יחד ואימצו כלבה משותפת, הוא לקח אותה לחוף מציצים, חבר שלו הכין שם מחצלת ושמפניה. מעליהם חגו מסוקים והיא אמרה לו, "וואו, איזו הפקה, השקעת", ושניהם לא העלו בדעתם שבאותו הלילה פורצת מלחמת לבנון השנייה. היא אמרה כן "למה שאני אגיד לא?" אבל סירבה לחזור לרבנות ("הספיקה לי פעם אחת עם הכתובה מתחת לבית השחי") ולכן הם קנו כרטיסי טיסה לקפריסין. ערב לפני הטיסה היא גילתה שהיא בהיריון.

"בריוק הייתי בישיבה חשובה, כמנהל התורכניות של ביפ", הוא נזכר, "העליתי משהו לשיחת ועידה שהתארכה, וראיתי שפאולה מצלצלת, אבל לא יכולתי לענות".

"בסוף סימסתי לו, 'אני בהיריון' ואז הוא זינק מהישיבה", היא מסכמת. "מאז הוא עונה לי כשאני מצלצלת שלוש פעמים ברצף".

בניגוד לליאון, שהיה שחקן, עורך ומגיש טלוויזיה, פאולה (עורכת דין שעשתה הסבה לנטורופתיה) אפילו לא חלמה על עולם התקשורת. "התחלתי לבשל אוכל בריא", היא מספרת, "בהיריון ישבתי על הרצפה עם בטן ענקית ובחשתי בסירים, ואברי גלעד היה מלקוחותיי הקבועים. בזכות ההיכרות הזו הרגשתי בנוח לצלצל אליו כשקראתי מחקר אמריקאי חשוב,

עם שם ארוך שהתאים ללוק של המשרה. פאולה ויסמברג-אורבך. האורבך שייך לבחור מקסים, חכם, טוב לב, כל התכונות המדהימות שבעולם, ורק דבר אחד היה חסר – הרגש שלי כלפיו. אמרתי לעצמי שאם אני לא מצליחה להתאהב בבן אדם המקסים הזה אז משהו דפוק בי, והתחתנתי איתו. כשפגשתי את ליאון הייתי אחרי ארבעה חודשים לבד".

"לא בריוק לבד", הוא מזכיר לה. "היה לך משהו מבוגר".

"נכון", היא מאשרת, "אבל מגיל 16 הייתי במערכות יחסים ארוכות וזו הייתה הפעם הראשונה ששכרתי דירה בתל-אביב. רציתי לקרוע את העיר ולחפש סטוצים. בן דוד שלי אמר, 'אני אכיר לך את אחד הגברים הכי הוללים בעיר, איתו אין מצב למשהו רציני', וענתי שזה בריוק מה שאני רוצה. ראיתי בו את 'הבחור השטחי מהטלוויזיה' שבחיים לא יתאים לי כי אני בקטע של גברים מבוגרים ועמוקים שקוראים שירה".

הבחירה של הלב

כך נקבע דאבל דייט, בן דודה עם הבליינדר דייט שלו, והיא וליאון, שהגיע ל"ננוצ'קה" באיחור של שעתיים. "לא התכוונתי להבריז", הוא מתגורר, "אבל באותו ערב ישבתי בבית, זה היה עידן הטרומ-פייסבוק, לא ידעתי עליה כלום ולא התחשק לי לצאת. רק אחרי שהבן דוד שלה צילצל והודיע לי שהם תכף הולכים, הגעתי למסעדה. במבט לאחור, האיחור הזה פעל לטוב בתי. כשסוף-סוף הגעתי פאולה כבר הייתה חצי שיכורה ומלאת שמחת חיים, היא שרה בספרדית את ה'ג'יפסי קינגסט', כמעט התעלפתי מכמה שהיא הייתה יפה ומאותו הערב לא נפרדנו".

"טפוטפוט חמסה", היא לועסת תאנה מיובשת. "מאותו הערב לא ישנו בנפרד".

סכם בלילה הראשון?

"ליאון שאל, 'אני יכול לבוא לישון אצלך? אני רק אחבק אותך', והסכמתי מפני שכבר הייתי מבוסמת. נתתי לו מברשת שיניים בגלל שלא רציתי ללכת לישון עם בן אדם שלא ציחצח שיניים. ליאון הוא ההוכחה שלי לעצמי שצריך לסמוך על הבחירה של הלב. בפעם הראשונה שבאתי אליו ראיתי שיש לו אוסף תקליטים, הוא ריבר בטלפון עם חבר מהתיכון וסיפר שלמחרת

כפעם הראשונה שליאון רזנברג כרג שמע את פאולה, אשתו, זורקת הערה קלילה כמו "כל כך עיצבנת אותי בלילה, אין לי מושג איך אשרוד איתך שעה וחצי בשידור חי", הוא רצה להיקבר מתחת לשולחן. גם עכשיו, במרפסת הקומה ה-22 של מגדל בהוד-השרון, הוא לא קולט איך לזוגתו יש אומץ להוציא מהפה משפט כזה, מול המצלמה.

"זה לא אומץ, זו בסך הכל כנות", משיבה פאולה, שחוזרת מהקליניקה באיחור של שעה, במהלכה הוא הכין ארוחת ערב לשתי הבנות (שילה, 11 וחצי וארבל, 9 וחצי) וגם לחתול הג'ינג' שהתעקש לטייל בין צלחות החביתות. "אצלי אין הבדל בין הפרסונה הטלוויזיונית שלי לבין מי שאני באמת. לא פעם בא לי להעיף אותך למדרכה, אבל יש כאן מעקה ורשת. למזלך".

אחד מסודות הזוגיות שלהם טמון ביכולת לעקוץ ולהיקרע מצחוק וזה קורה לא רק בתור כנית שלהם "פאולה וליאון", שמוכילה ברצועת השידור של הבוקר (קשת 13, א'-ה', 09:05). חמש פעמים בשבוע היא יוצאת לאולפני הרצליה בשש ורבע בבוקר ("השיער שלי דורש פן") והבנות יורדות לכיתה ("מנחי תוכנית בוקר חייבים לגור מול בית ספר"). בעוד הוא מטייל עם שלושת הכלבים המעורבים שנאספו מהרחוב וזכו בשמות המלכותיים אלווים, בלונדי וגרטל. "אנשים חושבים שאני דוג'וקר", הוא מקטר.

"באמת?" היא מתלהבת, "מישהו חושב שאתה תיכונסט שמוציא את הכלבים בשביל הפרנסה? איזו מחמאה!"

הם עדיין זוכרים את תאריך החתונה האזרחית (23.11.2006), אבל את חגיגת האהבה מציינים דווקא ב-13.7.2004 – הערב שבו נפגשו בבליינדר דייט.

"הכל באשמת בן דוד שלה", אומר ליאון (45), "עברנו יחד באיזה קטע אמנותי והוא סיפר לי על בת דודה שלו שמתגרשת ומחפשת".

"מחפשת?!" פאולה (42) מתקוממת. "הכי לא חיפשתי! כשהכרתי אותך עוד לא התגרשתי, הייתי פרודה".

לא ידעתי שליאון הוא בעלך השני. זה סוד סודי בהחלט?

"לא", היא צוחקת. "הייתי עורכת דין צעירה

פאולה: "הוא חמוד לייאון: "והיא חכמה"

מעיר לה שהחולצה מסוימת לא מתאימה – דווקא אותה היא תלבש".

"אני לא יכולה שסטייליסט יחליט בשבילי מה ללבוש לתוכנית", היא מתגוננת. "אין לי בעיה לשבת באולפן בפיג'מה, כמו הצופות".

"טסנו לסלובקיה, בקטנה, עם מזוודה אחת", הוא מוסיף. "מי היה מאמין שאפילו שם היא תמצא שלוש כריות? הרי מרוב כריות כבר אי-אפשר לשבת על הספה".

"אבל תצייני שבבית שלנו אין מיקרו", היא מתגאה. "אין אוכל קפוא. הכל טרי. סלט, אורז, קינואה, מרק עדשים, ברוקולי בתנור".

"ברור", הוא מתרועע, "את מבשלת בחצי שעה ואני מנקה אחרייך חמש שעות".

"וחוץ מזה, אני מכורה לכביסות", היא מדרוחת. "אין דבר שאני לא מכבסת. תיקים, נעליים, הכל. חשוב לי הניקיון, לא הסדרה. אני לא מרשה לליאון לשבת על המיטה בג'ינס".

לונצקי ופלוצקי

אין להם תוכניות להרחבת המשפחה. "לא קיבלנו החלטה לעצור אחרי שתי בנות", הוא מחפש סיגריה. במרפסת מותר לו לעשן. "פאולה מכירה את רזי הרפואה ואת ההשלכות של לידה על הגוף". "מה?" היא קופצת, "מעולם לא הוצאת מהפה שלך את המשפט 'אני רוצה ילד שלישי'. נכון?" "בלי ששמנו לב הילדות גדלו וכבר יצאנו מהלופ של חיתולים", הוא מנסה כוחו בשנית.

"חשבתי שיהיו לי ארבעה ילדים", היא מתוודה, "אבל עם כל ילדה נשארת בבית עד גיל שנתיים. כשהקטנה יצאה לחצי יום, ופתאום התפנו לי ארבע שעות לעבודה, ובעקבות כך מספר המטופלים שלי הוכפל, הרגשתי שאני כבר לא מסוגלת לחזור למצב שבו אהיה בבית במשך שנתיים, עם טרנינג וכלי חזייה".

יש לכם שמות חיבה?

פה אחד: "פאולי וליאונני. פעם, כשהיינו צעירים, היינו יותר יצירתיים. היינו לונצקי ופלוצקי".

מה מחזיק אתכם ביחד?

פאולה: "בכל פעם שאני מסתכלת על ליאון אני מגלה מחדש כמה שהוא חמוד. השפתיים שלו, העיניים שלו, הוא חתיך הורס".

ליאון: "והיא חכמה וסקסית בטירוף. זה מספיק?"

איך אתם רואים את עצמכם בגיל שמונים? הבעה רומנטית מציפה את פניה של פאולה: "נתחיל את הבוקר בשיעור יוגה ונצעה, יד ביד, לאורך השררה".

"מה פתאום?" הוא מוחה בתוקף. "נרוץ במרד בר' בעירום!"

ואם בא לכם לשמוע עוד ועוד, או בימים אלה הם מקלטים פודקאסט על יחסים – מנשיות, גבריות, המרחב הזוגי והורות, ועד למה שקורה כשהילדים פורחים מהקן ונשארים רק הוא והיא. ★

smadarshirs@gmail.com

והחתיך הורס". ה וסקסית בטירוף

רק אהבה מביאה אהבה

עצרו הכל, פנו לעצמכם זמן בלו"ז וסדרו את השולחן
לרגע מתוק־מתוק. שלושה קינוחים שאפשר להכין לאהובים –
גם למשקיענים וגם למתקתקים

"למה צריך יום שמוקדש לאהבה",
שאל אותי מישוהו לפני כמה ימים.
"צריך לאהוב ולפנק כל השנה, לא רק
בוונלטיין ובט"ו באב". מצד אחד, הוא
לגמרי צודק. מצד שני, לפעמים, בתוך
המרוץ המטורף של החיים, זה גם
בסדר לעצור ולהזכיר, לא כי שוכחים

לאהוב, כי לפעמים שוכחים להעריך.
וחוץ מזה, כל עוד מדובר ביום שנועד
לשמח, לפנק, להעלות חיוך ולהזכיר,
אני לגמרי בעד.
אז לקראת היום המתוק של השנה
הכנתי לכם שלושה קינוחי כוסות
שנועדו להמתיק את היום. להוא

שמהוב בתותים, להיא שמכורה
לשוקולד, לחברה שאהבת קינוחי
לימון או פשוט לעצמכם – כי
אהבה עצמית היא לעיתים האתגר
הגרול ביותר.
רק אהבה.

מוס תותים וקצפת

מוס תותים עדין שמתמוסס בפה
בשנייה. עוגיות חמאה שבתחתית

סופגות את הקרם ומתרככות, וביחד
עם המוס נוצר שילוב משגע. רוצים
לשדרג? מוסיפים קוביות תותים
לתוך המוס. רוצים לשדרג יותר?
מרטיבים את העוגיות בתחתית עם
כל ליקר שאהבים כמו ליקר
דובדבנים.

מה צריך (ל-5-8 קינוחי כוסות):

- 15 עוגיות חמאה, מכל סוג שאהבים
- 1 מכל (250 מ"ל) שמנת מתוקה 38%
- 1/2 קופסה (100 גרם) גבינת שמנת
- טבעית או מסקרפונה, בטמפרטורת
החדר

- 4 כפות אבקת סוכר

- 1 כף אינסטנט פודינג וניל

- 10 תותים אדומים ויפים

לעיטור ולקצפת:

- 10 תותים אדומים ויפים

- 3/4 מכל (200 מ"ל) שמנת מתוקה

38%

- 1 כפית תמצית וניל איכותית

- 2 כפות אבקת סוכר

כך עושים:

1. טוחנים בבלנדר 10 תותים (ללא
הגבעול הירוק) ביחד עם 1 כף אבקת
סוכר, עד שמתקבל רוטב תותים חלק.
שומרים בצד. בקערת מיקסה, עם וו
הקצפה, מקציפים שמנת מתוקה עם
3 כפות אבקת סוכר ופודינג וניל עד
שמתקבלת קצפת רכה. מוסיפים את
הגבינה וממשיכים להקציף עד
שנוצרת קצפת יציבה. מוסיפים את
רוטב התותים ומקפלים ביחד,
בעדינות, עד שנוצר מוס תותים רך.
2. אופן ההרכבה: מפוררים 2 עוגיות
חמאה לתוך כוס זכוכית שאיתה רוצים
להגיש. חותכים את התותים הנותרים
לפרוסות דקות ומרביקים לדופנות
הכוס (התחתית רטובה ולכן נרבק

בקלות). ממלאים את הכוס במוס עד
לגובה התותים ומעבירים למקרר עד
שמכינים את הקצפת. בקערת מיקסה,
עם וו הקצפה, מקציפים שמנת מתוקה
עם תמצית וניל ואבקת סוכר עד
שנוצרת קצפת יציבה. מוסיפים חצי תות
קצפת על המוס, מניחים חצי תות
ומעבירים למקרר, למשך שעהיים
לפחות. שומרים במקרר עד להגשה.

מוס גבינה לימוני עם קרם ליים וקוקוס

קינוח לימוני מופלא שמביא איתו
ניחוח של חורף. עשיר ומפנק אבל
לא משאיר תחושה כבדה בבטן. עצה
שלי: שמרו היטב את המתכון לקרם
ליים, הוא מושלם גם כשכבה בתוך
עוגות טורט וגם למילוי של טארטים.

מה צריך (ל-7-10 קינוחי כוסות):

לקרם ליים:

- 1/2 כוס מיץ ליים או לימון

עכשיו בדוננים

השעות הכי יפות שלך

לגבר!
בשער:
אבי נוסבאום

מתנה!
כרטיסים לסרט
"מה גברים רוצים"

*המתנה בכפוף לתנאי ההשתתפות.

אפליקציית "שבועון לאשה" | אתר **לאשה** Xnet
שבועון לאשה | **laishamag**

למינוי: 2990*

- 2 כפות גרושות ממרח שוקולד שאוהבים (נוטלה/השחר)
- 1/2 מכל (125 מ"ל) שמנת מתוקה 38%
- סוכריות שוקולד או מקופלת לקישוט

בך עושים:

1. מפוררים את הבראונז לכוסות הגשה עד לגובה של 2 ס"מ. את שאר הבראונז חותכים לקוביות קטנות לקישוט מעל.
2. בקערת מיקסה, עם וו הקצפה, מקציפים שמנת מתוקה עד לקבלת קצפת יציבה. מוסיפים 1/2 מכמות ממרח השוקולד ומערבבים בעדינות עד שנוצר קרם חלק. מוסיפים את שאר השוקולד ומקפלים בעדינות עד שנוצר מוס שוקולד. מזלפים את המוס על הבראונז המפורר ומעבירים למקרר.
3. בינתיים שמים בקערה 2 כפות ממרח שוקולד ו-1/2 מכל שמנת מתוקה ומערבבים היטב עד שנוצר רוטב שוקולד מבריק. מזלפים את רוטב השוקולד על המוס, בשכבה דקה, ומחזירים למקרר. מעטרים בקוביות בראונז, סוכריות שוקולד, שבבי מקופלת או כל קישוט אחר שאתם אוהבים. שומרים במקרר עד להגשה.

raheli.krut@gmail.com

מפוררים 2 עוגיות חמאה לתוך כוסות הגשה וממלאים ב-2 ס"מ בערך של מוס הגבינה. מקפידים להשאיר בקערה 1/3 מכמות מוס הגבינה. מוסיפים 1/2 מקרם הליים שבמקרר לתוך מוס הגבינה ומקפלים בעדינות. ממלאים את הכוסות בשכבה של מוס ליים. את קרם הליים שנותר מזלפים מעל מוס הליים בשכבה דקה יחסית כי הוא דומיננטי. מעטרים בשבבי מרנג ועלי נענע ושומרים במקרר עד להגשה.

מוס שוקולד ובראונז ב-10 דקות עבודה

בסך הכל שלושה מצרכים - ממרח שוקולד, שמנת מתוקה ובראונז שקונים בסופר או במאפייה, ויש לכם קינוח מושלם שמבינים לאנשים שאוהבים. אם אין לכם זמן לבלות שעות במטבח זה הקינוח שלכם.

מה צריך (ל-7-5 קינוחי כוסות):

- 1 מכל (250 מ"ל) שמנת מתוקה 38%
- 3 כפות גרושות ממרח שוקולד שאוהבים (נוטלה/השחר)
- 1 חבילה (400 גרם) בראונז קנוי (ואפשר כמובן גם להשקיע ולהכין) לעיטור והגשה:

- 3 ביצים L
- 3/4 כוס (150 גרם) סוכר לבן
- 5 כפות גרושות (100 גרם) שמן קוקוס או חמאה
- למזוס:

- 1 מכל (250 מ"ל) שמנת מתוקה 38%
- 1/2 קופסה (100 גרם) גבינת שמנת טבעית או מסקרפונה, בטמפרטורת החדר
- 3 כפות אבקת סוכר לעיטור והרכבה:
- 20 עוגיות חמאה מכל סוג שאוהבים
- נשיקות מרנג קנויות (לא חובה)
- עלי נענע קטנטנים לקישוט

בך עושים:

1. קרם לימון: בסיר בינוני שמים מיץ לימון, ביצים וסוכר ומבשלים על אש בינונית, תוך כדי טריפה מתמדת, עד שנוצר קרם במרקם של דג. חשוב לא להפסיק לטרוף. מורידים מהאש, מוסיפים את שמן הקוקוס או החמאה, וטורפים עד להטמעה מלאה של השמן או החמאה. מכסים בניילון נצמד ומעבירים למקרר למשך שעה.
2. בינתיים מקציפים בקערת מיקסה עם וו הקצפה את השמנת המתוקה ביחד עם אבקת סוכר עד לקבלת קצפת רכה. מוסיפים את הגבינה וממשיכים להקציף עד לקבלת מוס יציב.
3. אופן ההרכבה:

ורדה, הצילו!
בתי כפוית הטובה

ברצוני לשפוך את ליבי הפצוע. מעל שני עשורים טיפלתי בששת הילדים של בתי במסירות אין קץ. מינקות נתתי להם את נשמותי ואת כוחותיי. עד גיל שנה טיפלתי בהם בביתי יום-יום. יותר מאוחר לקחתי אותם מהגנים ומבתי הספר אליו לארוחת הצהריים. לקחתי אותם לרופאים, לשיעורים פרטיים, לאן שהיה צריך. בתי אמרה לי שהיא לא חייבת לי תודה כי אני "נהנית מהם". היא לא התנהגה אליי בראוי, אם לומר את זה בעדינות. זה הגיע למצב שהוצאתי אותה מהצוואה ובמקומה רשמתי את ילדיה. כשנודע לה על צוואתי, היא ניסתה בכל דרך להכריח אותי לשנות את הצוואה לטובתה. היא התנקמה בי על גב הילדים ולא נותנת לי יותר לראות את נכדיי האהובים. זה בשנתיים שאינני רואה את הנכדים.

כתבת שאת רוצה לשפוך את ליבך ולא שאלת שאלה בעקבות השורות המעטות הללו. את נוגעת בנושא עדין וכאוב מכל נקודת מבט. במשך שנים רבות נהניתי את ובתך מהמסירות שלך כלפי נכדייך. הוויכוח מי נהנתה יותר – היא, שאיפשרת לה לגדל את ילדיה בנוחות יחסית, או את, שחווית את העונג הכרוך בקשר עם נכדייך – איננו הסוגיה המרכזית במצב שנוצר כיום. הדבר החשוב הוא היחסים ביניכן, שהגיעו למבוי סתום, עד כדי כך שהחלטת להדיר את בתך מצוואתך. איך הגיע אליה המידע על תוכן הצוואה? האם את היא זאת שרצית שהיא תדע, ככלי איום, שליטה או הענשה? אם כן – פעלת באופן קיצוני, שיוצר מצב בלתי הפיך ביחסים ביניכן. הנקמה שלה "על גב הילדים", כפי שאת מנסחת זאת, היא תגובה לנקמה שלך כלפיה באמצעות הדרתה מירושתך. מעבר למעשה הכספי או הרכושי, המסר שלך כלפיה הוא חד, פוגעני וסופני (מדובר בסוף חיך כביכול). למרות ש"אין יודע אדם יום פקודתו", ייתכן שתחיי עוד שנים רבות וחבל על כך שמעשה הצוואה העתידני לא מאפשר את שיקום ההווה, היום, עכשיו. מעשה ההדרה מזמין את בתך להשיב לך מלחמה. אם בתך ניסתה לשכנע אותך לשנות את צוואתך, ניכר שנעשה בה שימוש במלחמה ביניכן. במלחמה תמיד יש נפגעים, ובמצב הקיים, על פי הנתונים, אמנם הנכדים מפסידים סבתא, אבל את יוצאת הנפגעת הראשית – את מאבדת את ששת נכדייך האהובים.

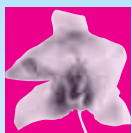
ייתכן שאת קורבן לעוול ולכפיות טובה עצומה מצד בתך. ניסיוני המקצועי בתחום זה מצביע, למרבה הצער, שאכן צאצאים מסוגלים לזרוק את הוריהם בקלות רבה יותר מזו שהורים מתנתקים מצאצאיהם. ובכל זאת, האם לא נפלה שגיאה בהתנהלותך כלפיה? אולי עקב מצב התלות של בתך בך ועלינותך הכספית, הפכת כוחנית מדי כלפיה? במכתבך לא ציינת אנשים נוספים שאולי קשורים ליחסים ביניכן. האם יש לבתך בן זוג? האם יש לך בן זוג? האם יש לך ילדים נוספים, אחים ואחיות של בתך? נכדים אחרים? האם את בטוחה שמיצית את כל האפשרויות לשמור על קשר, אפילו בפרופיל נמוך? לדעתי את חייבת לפנות לייעוץ מקצועי. ואם כבר פנית, אולי כדאי לך לנסות אפשרויות נוספות, כמו אדם מקורב לשתכן שייתכן כי יוכל לעזור לכן לגשר על הקצר העצוב שנוצר ביניכן ובינך לבין נכדייך. באותה הודמנות, עצתי לך היא להסיר את נושא הצוואה שלך מסדר היום ביחסים ביניכן.

ורדה רזיאל-ז'קונט

שאלות לורדה ניתן לשלוח למייל: varda1940@gmail.com
לפקס: 03-6094132 או לכתובת: דוד המלך 15, ת"א 64953

ערות

נשים מדברות מיניות

תמר מור סלע

"יש לי גישה נטולת אשמה למיניות שלי"

נעמה, בת 48, אם יחידנית: "שמתי לב שגברים, ככל שהם פחות שכלתניים ועם יצר פחות מרוסן, הסקס איתם טוב יותר"

לא אעשה את זה בשום אופן. היום יותר חשוב לי הקשר הרגשי, וזאת אחת הסיבות שבגללן כבר כמה זמן שאני חיה בלי מין. אני לא מחפשת מין ולא מוכנה להשקיע מאמץ כמו פעם, כשהייתי נכנסת למיטה עם כל מי שהיה מוצא חן בעיניי. מאז שיש לי ילדים אני לא מוכנה להכניס מישהו זר הביתה. רק אם אמצא מישהו שיהיה לי

באמת נחמד ונעים איתו, אבל זה לא כל כך קורה ומאז הלידה האחרונה אני מרגישה ירידה בחשק המיני. לפעמים כשיש לי כוח אני עושה לבר, אבל עכשיו קשה לי יותר להתחיל להניע את עצמי לשם, ולפעמים אני פשוט מוותרת.

יש לי גישה טבעית ונטולת אשמה ביחס למיניות שלי. אני פתוחה ומוכנה לנסות חוויות חדשות, אבל לא חוויות קיצוניות. סאדו-מאזו למשל לא מושך אותי. הייתה לי פעם התנסות עם שני גברים, אבל לא ידעתי מי נוגע בי ואיפה וזה חירפן אותי. אני מעדיפה גבר אחד שטוב לי איתו.

המגע, החיבור והאינטימיות חשובים לי. לא הצד הטכני. יחד עם זאת, עצוב לי שיש נשים שיש להן חסמים. אני חושבת שזה משהו שצריך לטפל בו. גם גברים. יש גברים שחושבים שלענג אישה זה אם יש לך איבר מין גדול. שזה מה שאישה מחפשת. כל אלה שמתלוננים על הנשים שלהם עם כאבי הראש, לא מבינים שבעצם צריך לדעת איך לענג את האישה ואיך לגשת אליה. ואם ניגשים נכון (וזה עניין של

תקשורת מכבדת והתייחסות, גם מחוץ למיטה), האישה תיפתח. יש גברים שאין להם את זה ומאשימים את האישה שהיא "לא זורמת". לכן חשוב לי שלגבר שלי תהיה רגישות. וכמוכן שהמי גע שלו יהיה לי נעים. שיהיה לי נעים להתנשק איתו. אם זה לא קיים, אין סיכוי. זה לא יעבור.

אם את מעוניינת לקחת חלק במדור, כתבי לי לבאן: erot.woman@gmail.com

בית הוריי היה שטית. הייתי בת ארבע בערך ואני לא זוכרת איך, אבל התחלתי להתחכך בו. אני לא יודעת אם מישהו ראה או לא, אבל לא אמרו לי כלום באותו שלב. בבית לא דיברו על מיניות, אבל זה גם לא היה טאבו.

הפעם הראשונה שחשבת שאולי אני עושה משהו לא בסדר הייתה בגיל שש או שבע. עברנו לגור בחו"ל לשנה. ובבית שבו התגוררנו היה שטיח אחר וגם בו הייתי מתחככת. יום אחד אח שלי העיר לי שזה כמו מה שהמבוגרים עושים וזה לא יפה. הוא לא הסביר מה הם עושים ולא הבנתי למה הוא מתכוון, אבל הפסקתי לעשות את זה, כי חשבת שזה אסור והיה לי חבל. זה לא החזיק מעמד הרבה זמן. חזרתי לעשות, אבל רק בחדר שלי. אמרתי לעצמי, "אללה לא אכפת לי". אבל המעשה כבר היה כרוך בבושה. הייתי עושה כשאף אחד לא היה בבית. אני זוכרת שבגיל 17 עשיתי בייביסיטר ומצאתי ספר הדרכה עם תמונות מצוירות שמראות איך לענג אחד את השני. עוד לא חוויתי מגע עם בנים והייתי מתנשקת עם הקיר כי הייתה לי תשוקה למגע.

המין הראשון שלי היה עם מישהו שהכרתי בצבא. היה לי כיף עם מה שמסביב, אבל הרגשתי שהגמירה שלי חזקה יותר כשאני עושה לעצמי מאשר עם גבר. אהבתי את המגע, הנשי קות והליטופים. אבל זה לא היה בהכרח רגשי. דווקא עם אלה שהיה לי איתם קשר רגשי הסקס היה פחות טוב. בכלל, שמתי לב שגברים, ככל שהם פחות שכלתניים ועם יצר פחות

מרוסן, הסקס איתם טוב יותר. ככל שאדם הוא שכלתני יותר היצר שלו מרוסן יותר, ויש יותר מחסומים. המין הטוב שלי היה דווקא עם גברים פחות מודעים שמחוברים ליצר. השכלתנים היו עצורים ופחות משחררים ו"מתנפלים". הבעיה היא שאני נמשכת לגברים שכלתניים וזה קצת סותר מיניות.

אף פעם לא הייתי נשואה ולא הייתה לי מערכת יחסים ארוכה באמת. פעם לא הייתה לי בעיה ללכת לפאב ולחפש סקס. היום

"פעם לא הייתה לי בעיה ללכת לפאב ולחפש סקס. היום לא אעשה את זה בשום אופן"

ציור: Eugène Delacroix (Public domain)

בברכה בודקת

 כ
 כ נשהו
 בסגר
 כזא
 (פסל

את נייר האפייה שלנו אנחנו מעדיפים תמיד בגליל (ולא בגלילונות) כבשל האפשרות לחתוך את האורך הרצוי. היתרון הזה מותנה במארז ירידותי, המאפשר משיכה קלה וחיתוך מדויק. למרבה הצער, זה לא מה שקורה במוצר של סנו שושי שההגיע אלינו לאחרונה. אריות הקרטון התפרקה מיד כשפתחנו אותה לפי הסימונים, וסכין הפלסטיק המשוונת שעליה אינה יעילה ביותר בחיתוך. הנייר עצמו בסדר (10.90 שקל).

 מרחנו את המסכה השחורה מסדרת No Limit של Stendhal (369 שקל) כשאף אחד לא ראה, שטפנו ביסודיות אחרי 5 דקות וקיבלנו עור נקי, חלק ומואר. לקרם הפנים מאותה הסדרה (550 שקל), גם הוא ששחור משחור, מרקם ג'ל נעים, שנספג במהירות ונראה כאילו נטמע לחלוטין בעור. ואולם, כשניקינו את הפנים, שאריות הצבע נראו כביור על הפה והסבירו גם את מקור ההכלוך שגילינו בקפל הצווארון הלבן. לא נעים (בלעדי ברשת אפריל).

 אמא ובת בוגרת, עם שיער ארוך עד בינוני, פצחו בסלסולים בעזרת מעצב התלתלים המוזהב של BaByLiss. הקונוס קל להפעלה ולשימוש ויתרונו, לדברי היצרן, במגוון צורות וגדלי התלתלים שאפשר לעצב. בפועל, התלתלים יצאו קטנים עד קטנים מאוד, וקל יותר לעצב אחת לשנייה מאשר לכבד, אבל שתיהן מרצות: הסליסול מהיר, כך שהשיער נפגע פחות, התוצאה מלהיבה והואבצעות לא נכוחות בזכות הכפפה המצורפת (299 שקל).

את האיות של מצעי Linenz אפשר לראות בעין, וכשמתכרבלים בתוכם גם מרגישים אותה היטב. אהבנו את העיצוב המינימליסטי המוקפד ואת המגע הרענן והנעים. לרדרי היצרנים, צפיפות האריג (בד סאטן, 500 חוטים לאינץ') היא שעושה את כל ההבדל ואף גורמת לכך שהם מתכבסים היטב ומתגהצים נפלא (אבל לא חובה). יקרים אך סופר־איכותיים (באתר linenzzz.com, 799 שקל לסט זוגי).

Miracle Serum Firm & Hydrate של Juvena
אבלי לא מחולל קסמים, אבל
 בהחלט מעניק לעור בוגר מראה קורן
 ומואר, וזה המון. הבקבוק המזוהב
 מפאר את מדף הטיפוח, וחלקיקי הזהב
 שבסרום עצמו נטמעים בעור ומעניקים
 בסיס בוהק וחלק להמשך הטיפוח ולאפור.
 יוקרתי ונעים (360 שקל).

 רגליים שמזמן עברו לנוח מתפעלות מהנעליים של קומפורט ליידי (רגם LC593-6) שמתאימות לכל הזדמנות, לחול ולמועד, לחורף ולעונת המעבר. נוחות להפליא בזכות הגזרה העוטפת היטב את ההרגל, העור הרך והאיכותי והגימורים האלסטטיים המקילים על הנעילה. לנעול כל היום ולא להרגיש (360 שקל).

אם אתם עוברים
בדיוטי-פרי, אל

תשכחו להצטייד
במהדורה המיוחדת,
הוורודה והרומנטית של
שוקולד באצי (נשיקות
באיטלקית), בטעם
פירותי עדין. לוולנטיין
ובכלל (9.90 דולר)

 במשחק תתחילו לארוז מביט פוקסמינד כל משתתף מקבל מזוודה, סט של פריטים וכרטיס עם היעד והדברים שיש לקחת אליו. המטרה: לסיים ראשון את אריזת המזוודה. זה ממש לא קל! אם לא מסדרים נכון את החפצים, המזוודה לא נסגרת. מזל שיש חוברת הדרכה מאוירת. מהנה, איכותי, מאתגר ומשעשע (109 שקל).

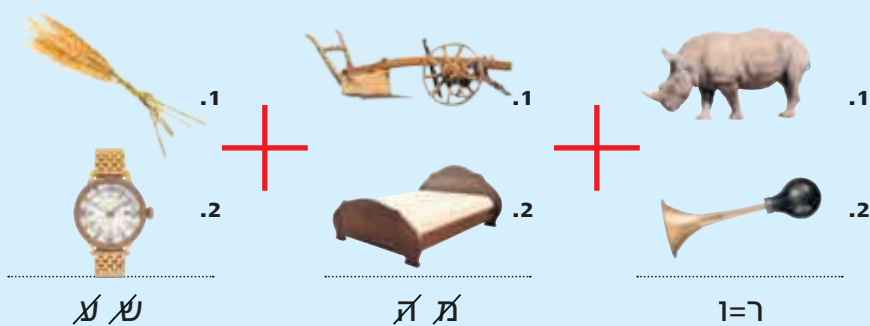

בהחלט עושה את העבודה, מסכמת בעלת עור מעורב המתאפרת מדי בוקר את חוויית השימוש ב־PRIME Prep & Matter Prime Fix + MAC. היא מרססת על פנים נקיות לפני האיפור כדי להקליל את המייק־אפ, או מעל האיפור, כדי להעניק לו עמידות נוספת. בשני המקרים, מתייבש בתוך דקות ונותן תוצאות טובות (106 שקל).

בחיידה שלפניכם מסתתר סוג של מאכל מתוק. כדי לגלותו חברו את המילים מהתמונות (מימין לשמאל ולפי ההוראות).

שימו לב: בכל טור רק תמונה אחת מבין השתיים היא הנכונה!

(הפתרון בראש העמוד משמאל)

חבר/ת קופת חולים כללית

מגיע לך מכשיר שמיעה
ללא השתתפות עצמית*

השירות ניתן בסניפי אופטיקנה בפריסה ארצית
למימוש הזכאות ולפגישת ייעוץ חייג/י 6618*

* תיתכן השתתפות עצמית בהתאם לדגם המכשיר | בכפוף
לאישור קופ"ח כללית, סל הבריאות והביטוח המושלם | סכומי
הזכאות נעים בין 1,068 ש"ח עד 3,642 ש"ח | opticana.co.il

